

DARUL X ALTARUL CREDINȚEI

„Trebuie ca tinerii
să aștepte slavă și
cinste din truda lor,
nu din plăceri.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Apare cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove
Publicație periodică de informație bisericească, teologie și spiritualitate a BISERICII ORTODOXE din MOLDOVA

Anul XII, Nr. 3
15 februarie 2012

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI – “o sărbătoare a omului trăitor întru Hristos”

Din istoricul sărbătorii

Întâmpinarea Domnului, numită în popor și Stretenia (după numele vechi slavon), este sărbătoarea anuală a zilei în care Sfânta Fecioară Maria, conformându-se legii (Lev. 12, 8), s-a suit la templul din Ierusalim, la 40 de zile după Nașterea Domnului, pentru curățirea ei, când dumnezeiescul Prunc a fost întâmpinat și ținut în brațe de bătrânul și Dreptul Simeon (Luca 2, 22). Ea se serbează deci la 40 de zile după Naștere, adică la 2/15 februarie. La ortodocși, accentul sărbătorii se pune pe persoana dumnezeiescului Prunc și de aceea e numită Întâmpinarea Domnului (de către bătrânul Simeon), fiind trecută în rândurile celor 12 Sărbători Împărătești.

Vechimea acestei sărbători nu e așa de mare ca a celorlalte praznice împărătești. Nu o găsim între sărbătorile enumerate în Constituțiile Apostolice și în Testamentum Domini. Prima mențiune documentară despre existența acestei sărbători este cea din memorialul de călătorie al pelerinului Egeria, care ia parte la ea, la Ierusalim, în anii 382-384, și o numește Quadragesimae de Epiphania. Întrucât, pe atunci, la Ierusalim Nașterea Domnului se serba încă la 6 ianuarie, odată cu Epifania, Întâmpinarea era sărbătorită la 40 de zile după Epifanie, adică la 14 februarie. Se atribuie, de asemenea, Sfântului Chiril al Ierusalimului (+386) un panegiric la această sărbătoare, scris, probabil, în ultimii ani ai vieții sale.

Mărturiile despre existența sărbătorii se înmulțesc spre sfârșitul secolului V. Pe la începutul sec. VI, Sever al Antiohiei (512-518) pretindea că sărbătoarea Întâmpinării ar fi fost de curând introdusă la Ierusalim și că era necunoscută la Antiohia. Dar, între timp, s-a descoperit o omilie inedită a Sf. Ioan Gură de Aur, la Antiohia (deci, între 386-398), la sărbătoarea „Curățirii Mariei”, omilie care s-a dovedit autentică.

La Roma, ea a fost introdusă de papa Gelasiu în anul 494, pentru a înlocui străvechea sărbătoare păgână a Lupercaliilor, de la începutul lui februarie, când aveau loc lustrațiuni și procesiuni în jurul orașului, cu făclii aprinse, în onoarea zeului Pan, supranumit și Lupercus, adică ucigătorul lupilor sau ocrotitorul turmelor împotriva lupilor; era totodată și sărbătoarea fecundității și a lui Februus, alt nume dat de romani zeului Saturn. Se înlocuia, astfel, concepția și practica lustrațiunilor păgâne cu aceea a curățirii Sfintei Fecioare (Purificatio Beatae Mariae Virginis sau Praesentatio Domini), păstrându-se și făcliile tradiționale. De aceea, în Apus această sărbătoare se mai numește și Sărbătoarea luminilor.

La Antiohia, după mărturia istoricului Ce-

dren, sărbătoarea Întâmpinării s-ar fi introdus în penultimul an al domniei împăratului Justin I (526), iar generalizarea ei în Răsărit s-a făcut în cursul secolului VI, începând din anul 534, când împăratul Justinian a schimbat data sărbătorii la 2/15 februarie.

După unele izvoare, acesta ar fi decretat pentru prima oară sărbătorirea, cu multă solemnitate, a Întâmpinării Domnului, pentru a scăpa Constantinopolul și împrejurimile de calamitatea unei epidemii și a cutremurelor care bântuiau de mai mulți ani prin acele părți.

A doua zi după sărbătoarea Întâmpinării Domnului, Biserica Ortodoxă cinstește amintirea Dreptului Simeon bătrânul și a Sfintei Proorocițe Ana, cele două personaje biblice principale, care au luat parte la evenimentul istoric comemorat prin marele praznic al Întâmpinării (vezi Luca 2, 25-38).

Întâmpinarea Domnului arată că Hristos este viața și lumina oamenilor

Praznicul Întâmpinării Domnului arată că Hristos este viața și lumina oamenilor și că omul trebuie să țină seama spre dobândirea acestei lumini enipostatice și a enipostaticeii vieți. Biserica înalță rugăciunea: “Luminează-mi sufletul și cu lumina simțită să văd limpede și să Te vestesc pe Tine Dumnezeu”. Pentru ca omul să Îl propovăduiască pe Dumnezeu, trebuie mai întâi să Îl vadă cu limpezime. Numai cei care îl vad pe Dumnezeu sau măcar primesc experiența celor ce văd se pot face îndrumători. Dar pentru ca omul să-L vadă pe Dumnezeu, trebuie mai întâi să primească

iluminarea sufletului și a simțurilor trupului. În acest fel, praznicul Întâmpinării Domnului se face praznic al întâmpinării fiecărui credincios”.

Întâmpinarea Domnului nu se referă numai la Împăratul Hristos, prin înfățișarea uneia dintre etapele sfintei economii, ci este, în același timp, și o sărbătoare a omului trăitor în Hristos.

Din praznicul împărătesc al împlinirii de către Hristos a vârstei de patruzeci de zile, Biserica a făcut o ceremonie, adică o slujbă care se săvârșește pentru fiecare copil la împlinirea a patruzeci de zile de la naștere. Pruncul este adus în biserică de către mama sa în cea de-a patruzecia zi de la venirea pe lume. Această aducere are un dublu înțeles. În primul rând, mama este binecuvântată la sfârșitul perioadei de curățire de după lăuzie. La fel cum Biserica se roagă pentru orice boală, ea se roagă și pentru femeia care a născut și care, firește, simte slăbiciune trupească după efortul nașterii. În plus, se face rugăciune pentru curățire, fiindcă modalitatea de naștere a omului este cea care a urmat căderii. În al doilea rând, aceasta este o slujbă de mulțumire pentru nașterea unui copil. Deoarece zămisirea și nașterea unui copil nu sunt numai lucruri

după fire, ci și rezultat al intervenției lui Dumnezeu, simțim că pruncul aparține ziditorului. Prin urmare, acesta este oferit lui Dumnezeu, iar Dumnezeu ni-l dă înapoi prin intermediul preotului, pentru ca noi să îl creștem. Dar, în realitate, el aparține lui Dumnezeu.

După cum spune Sfântul Grigorie, Episcopul Nyssei, la jertfelnicul cel de sus, în loc de perechea de turturele, trebuie să aducem curăția sufletului și a trupului, iar în loc de doi pui de porumbel, să fim cu luare-aminte nu numai înaintea lui Dumnezeu, ci și a oamenilor. Și așa cum, după săvârșirea celor după lege, Hristos S-a întors în patria Sa, împlinindu-Se și crescând în înțelepciune, și noi trebuie să ne întoarcem la adevărata noastră patrie, care este Ierusalimul ceresc, trăind duhovnicește, după legea sfântă, crescând în înțelepciune și în har și ajungând la vârsta împlinirii lui Hristos, desăvârșiți cu sufletul și vase adevărate ale Duhului Sfânt.

Este de datoria noastră, după cum spune Sfântul Atanasie cel Mare, să ne asemănăm cu Dreptul Simeon și cu Proorocița Ana. Trebuie și noi să Îl întâmpinăm pe Hristos îmbrăcați în nevinovăție, în pocăință, în cumințenie, în curăție și, în general, în dragoste de Dumnezeu și de oameni. Nimeni nu poate să Îl întâlnească într-un alt fel pe Hristos, Care este adevărata viață.

DE LA SUFLET LA SUFLET

Tinerii și misiunea lor

Tineretea este cea mai dinamică și, poate, cea mai frumoasă perioadă a vieții noastre. Cuprins de avânt și de entuziasm, fiecare tânăr își închipuie că poate cuprinde necuprinsul și are puterea de a răsturna munții. De multe ori, mânați de idealuri, junii merg cu pieptul înainte, încercând să înfrunte pericole și provocări care le depășesc puterile. Iar după înfrângerile care, de altfel, nu se lasă mult așteptate, urmează amărăciunea deziluziei.

Dar oare este obligatoriu ca fiecare tânăr să treacă prin aceste experiențe amare și să nu existe nici o cale de a le ocoli? Soluția pentru această problemă o aduce Biserica; aceasta îndeamnă tinerii să fie curajoși și temerari și să înfrunte pericolele, oricât de mari nu ar fi ele, dar cu o singură condiție – să facă toate acestea spre slava Domnului și cu încredere în El.

La 15 februarie Biserica celebrează Ziua Tineretului Ortodox, un prilej foarte bun de reflectare asupra comportamentului și scopurilor tânărului contemporan.

Cugetând asupra tendințelor moderne, nu e greu să ne dăm seama că Biserica are tot mai puțin loc în sufletele tinerilor, iar creștinismul practicat de aceștia este superficial și chiar deformat. Cu toții știm care sunt motivele acestei stări a lucrurilor – influența internetului, a televizorului, a publicității și așa mai departe. Tinerii sunt acuzați de indiferență și de comportament imoral. Această atitudine în general negativă și de respingere a societății față de tineri, provoacă repulsie, iar fisura socială devine și mai mare.

Nu este nevoie de teorii și de formule pentru a depăși această criză și pentru a determina tinerii să-și revadă standardele de viață. Unicul lucru care trebuie făcut, este promovarea exemplului și a experiențelor Bisericii. Ortodoxia are numeroase modele de oameni care au știut să trăiască și să se jertfească pentru credința lor încă din timpul tineretului.

Aceste modele trebuie promovate activ, atât de pe amvon, cât și prin activitate misionară. Iar cei care susțin că exemplele Bisericii sunt depășite și nu pot răspunde necesităților tinerilor secolului XXI, greșesc din start, deoarece pun la îndoială sau nu cunosc caracterul universal și veșnic al Învățăturii Evanghelice.

La 15 februarie, de rând cu Ziua Tineretului Ortodox, Biserica cu hramul „Întâmpinarea Domnului” din incinta Universității de Stat din Moldova își sărbătorește hramul. Cu acest prilej, vă invităm, dragi tineri, să fiți alături de noi în această zi, îndemnându-vă să ne rugăm împreună pentru o trăire a tineretului cât mai bineplăcută Domnului. Iar pentru ca peste ani amintirile să fie cât mai luminoase, încredeți-vă în Biserica, urmați sfaturile acesteia și fiți răbdători, or anume astfel se dobândește virtutea care, într-un final, aduce răsplata veșnică.

Rubrică susținută de
Preotul Octavian MOȘIN

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove (1 - 12 februarie 2012)
1 FEBRUARIE

În ziua celei de-a treia aniversări de la întronizarea Preafericitului Kiril, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, în catedrala Hristos Mântuitorul, a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

Din partea Mitropoliei Moldovei au participat ÎPS Mitropolit Vladimir, dimpreună cu arhierii din cuprinsul Bisericii Ortodoxe din Moldova, precum și mai mulți slujitori.

La slujbă au asistat Președintele interimar al Republicii Moldova M. Lupaș, șeful adjunct al Administrației Președintelui Federației Ruse A.D. Beglov, prim-vicepreședintele Comitetului pentru relații internaționale al Dumei de Stat L.E. Sluțki, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Moldova în Federația Rusă A. C. Neguța.

Primarul orașului Moscova, S.S. Sobanin, l-a felicitat pe Preafericitul Patriarh Kiril în altar.

La sfârșitul Liturghiei, Mitropolitul Iuvenalie de Krutiț și Kolomna a slujit un Te-Deum de mulțumire.

Mai apoi Mitropolitul Vladimir de Sankt Petersburg și Ladoga a dat citire mesajului de felicitare din numele membrilor Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse și i-a adus în dar o icoană a Maicii Domnului de Kazan.

Mitropolitul Vladimir al Chișinăului și al Întregii Moldove a adus sincere felicitări Preafericitului Sale Patriarhului Kiril cu ocazia aniversării și a urat Întăistătorului Bisericii Ortodoxe Ruse, din partea clerului și poporului Mitropoliei Moldovei, sănătate, răbdare și înțelepciune pentru a păstori și în continuare cu chibzuință și blândețe creștinească turma binecredincioasă, încredințată spre îndrumare pe calea mântuirii. În același context, Vlădica Vladimir a mulțumit Patriarhului pentru grija care o are pentru creștinii ortodocși din Republica Moldova.

Întăistătorul Bisericii Ruse a adresat celor prezenți un cuvânt de mulțumire.

3 FEBRUARIE

Arhim. Irinarh (Costru), starețul Mănăstirii Țigănești, a fost primit în audiență de către ÎPS Vladimir. S-a discutat despre viața mănăstirii, precum și despre proiectele inițiate în cadrul complexului monahal. Părintele stareț s-a referit și la noii nevoitori ai mănăstirii, fiind expuse și principalele probleme cu care se confruntă mănăstirea în perioada rece a anului.

Mitropolitul a apreciat frumoasa tradiție încetățenită la această mănăstire, când de Bobotează se adună sute de oameni la izvorul din preajma așezământului pentru a se scufunda în apele sfințite. Acesta este considerat drept un demers pastoral, care necesită a fi promovat și dezvoltat în mai multe comunități ortodoxe.

Mitropolitul a binecuvântat bunul mers al lucrărilor demarate anul trecut, dorindu-le nevoitorilor răvnă și smerenie.

Excelența Sa, domnul William H. Moser, ambasador al SUA în Republica Moldova, a avut o întrevedere cu Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir.

Cu această ocazie, Vlădica Vladimir a vorbit oaspetelui despre activitatea Mitropoliei Moldovei, făcând și o scurtă incursiune în istoria Bisericii Ortodoxe din țara noastră.

În context, s-a vorbit și despre legea antidiscriminare, mult discutată în societate, și despre poziția Bisericii Ortodoxe din Moldova în acest sens.

În cadrul vizitei de documentare, domnul Moser s-a interesat de relațiile Bisericii cu celelalte instituții sociale din țara noastră și despre metodele de implicare a Mitropoliei întru depășirea situațiilor de criză.

La rândul său, Întăistătorul s-a interesat de relațiile statului american cu instituțiile religioase și de programele de asistență pe care guvernul le oferă pentru acestea.

La final, Vlădica Vladimir a mulțumit Excelenței Sale pentru vizită și și-a exprimat speranța că dialogul constructiv dintre cele două instituții va avea o colaborare fructuoasă și de durată.

PS Petru, Episcop de Ungheni și Nisporeni, a fost primit de către ÎPS Mitropolit Vladimir. În cadrul întrunirii, PS Petru a prezentat raportul activităților eparhiale desfășurate în anul 2011. Totodată, s-a discutat și despre rezultatele Comisiei pentru canonizarea sfinților care au proslăvit pământul Moldovei.

Discuția s-a axat pe probleme ce țin de învățământul teologic și religios, administrare parohială, precum și de pregătirea pentru perioada Postului Mare.

Mitropolitul Vladimir a apreciat eforturile depuse de ierarh în eparhia încredințată, dorindu-i să aibă forțe și ajutor de Sus întru realizarea tuturor scopurilor propuse.

5 FEBRUARIE

ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Biserica "Sf. Parascheva", s. Moșeni, r. Râșcani. La serviciul divin, alături de ÎPS Mitropolit Vladimir, s-au rugat mai mulți slujitori din Protopopiatul de Râșcani, în frunte cu Prot. Mitr. Sveatoslav Ungureanu.

Tot în această zi Dumitru Moraru a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane „Nașterea Domnului”.

Pentru eforturile depuse spre binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova, la raportul părintelui protopop, câțiva slujitori din raion s-au învrednicit de înalte distincții bisericești, după cum urmează: Prot. Victor Moraru a fost decorat cu dreptul de a purta Paliță și Cruce cu Pietre Scumpe, Protoierei Oleg Măță și Vioarel Dumbrăveanu s-au învrednicit de dreptul de a purta Paliță, iar Preoții Alexei Scutaru, Serghei Scobioală, Adrian Ciobanu și Teodor Domniță au fost ridicați în treapta de Protoiereu.

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove (1 - 12 februarie 2012)

6 FEBRUARIE

Ajuns la venerabilul jubileu de 70 de ani, domnul Nicolae Kaliniuc, un bun creștin din părțile Cernăuțului, a fost invitat de către Vlădica Vladimir la Palatul Mitropolitan, unde a fost felicitat de către arhieru cu ocazia zilei de naștere și a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II, pentru eforturile depuse spre propășirea Bisericii Ortodoxe.

Cu acest frumos prilej, Mitropolitul a urat omagiului mulți ani, sănătate deplină și să fie în continuare un bun creștin, ajutând Biserica după puteri și dând, astfel, o pildă bineplăcută tuturor celor din jur.

Domnul Kaliniuc a mulțumit Înalț Prea Sfinției Sale pentru cuvintele de felicitare, asigurând Întâistătătorul că, și în continuare, cu voia Domnului, se va strădui să sprijine Biserica strămoșească, îndemnând pe cei apropiați să facă la fel.

12 FEBRUARIE

În ziua prăznuirii Sfinților Trei Ierarhi, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a efectuat o vizită arhipăstorească în raionul Criuleni. Aceasta a început cu oficierea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii la Biserica „Sf. Irh. Nicolae” din s. Ișnovăț. Aici Întâistătătorul a fost întâmpinat de credincioșii din localitate și din împrejurimi, precum și de un numeros sobor de preoți care i-a coliturghisit.

În timpul serviciului divin, la raportul protopopului de Criuleni și Dubăsari, Prot. Mitr. Teodor Pelin, mai mulți slujitori s-au învrednicit de înalte distincții bisericești, după cum urmează: Prot. Vasile Enachi, parohul sfântului locaș, care a aniversat douăzeci de ani de preoție, a fost decorat cu dreptul de a purta Paliță și Cruce cu Pietre Scumpe, Prot. Ioan Turuta

a fost decorat cu dreptul de a purta Mitră, Prot. Grigore Rotari s-a învrednicit de dreptul de a purta Paliță și Cruce cu Pietre Scumpe, iar Prot. Alexandru Parasii a fost decorat cu dreptul de a purta Paliță.

Tot în această zi, diaconul Ioan Miron a fost hirotonit în treapta de preot pe seama Bisericii „Acoperământul Maicii Domnului” din s. Telița, r. Anenii Noi, iar tânărul Andrei Micu a fost hirotonit în treapta de diacon.

De menționat că la Sfânta Liturghie, alături de reprezentanții administrației publice locale și raionale, a participat și președintele interimar al Republicii Moldova, domnul Marian Lupu.

După slujbă, ÎPS Mitropolit Vladimir s-a adresat binecredincioasei adunări cu un cuvânt de felicitare, dându-i drept exemplu de trăire duhovnicească pe marii luminători și ierarhi Sf. Vasile cel Mare, Sf. Grigore Teologul și Sf. Ioan Gură de Aur.

Apreciind prezența domnului Marian Lupu la Sfânta Liturghie, Mitropolitul a mai menționat că, în toate timpurile, participarea conducerii țării la serviciile divine a fost un bun exemplu pentru cetățeni, deoarece astfel statul, prin conducătorii săi, se identifică cu valorile și învățătura creștină.

Ierarhul a felicitat credincioșii din Ișnovăț cu frumosul eveniment din viața parohiei - finisarea lucrărilor de reparație a bisericii - care de peste două secole cheamă sufletele dreptmăritoare la rugăciune și și-a exprimat speranța că acest sfânt locaș va fi încă mulți ani un loc de regăsire spirituală și de pace sufletească, dar și un deosebit monument de artă creștină și națională.

Părintele paroh Vasile Enachi a mulțumit ierarhului pentru bunăvoința de a împărtăși bucuria sărbătorii cu creștinii din Ișnovăț și a promis că și în continuare, cu ajutorul Domnului, va rămâne fiu ascultător al Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Mai târziu Mitropolitul Vladimir a vizitat Biserica „Minunea Sf. Arh. Mihail” din or. Criuleni, unde a fost întâmpinat de către părintele paroh Vasile Pistru și numeroși enoriași. Arhierul a fost familiarizat cu activitatea parohiei și problemele cu care se confruntă. Ierarhul a apreciat realizările din cadrul bisericii și a venit cu câteva recomandări către clerul sfântului locaș. Mitropolitul a adresat și un cuvânt de învățătură despre semnificația sărbătorii din această zi, vorbind despre viața bineplăcută a celor Trei Ierarhi și a felicitat pe toți cei care își sărbătoresc ziua onomastică, împărțind credincioșilor iconițe.

Ulterior, Întâistătătorul s-a deplasat la Consiliul Raional Criuleni, unde, înconjurat de un sobor preoțesc, a sfințit sediul acestei instituții. Cu acest prilej, Vlădica Vladimir a felicitat membrii consiliului cu ocazia frumosului eveniment, exprimându-și speranța că munca angajaților din conducerea raionului va fi mai prolifică, spre binele locuitorilor raionului și întru slava lui Dumnezeu.

Mitropolitul a amintit că orice lucru bun se face numai cu binecuvântarea Domnului și a îndemnat pe cei prezenți să cheme mereu ajutorul Atotțiitorului în activitatea lor de zi cu zi.

Domnul Vitalie Rotaru, președintele Raionului Criuleni, a mulțumit arhipăstorului și tuturor slujitorilor Bisericii prezenți la eveniment pentru sfințirea sediului Consiliului Raional, astfel fiind binecuvântată și munca care se depune aici. Domnul președinte a mai menționat că va acorda o atenție sporită dezvoltării relațiilor de colaborare dintre autoritățile publice raionale și Biserica, pentru a contribui la bunăstarea și liniștea socială.

La eveniment au participat deputați ai Parlamentului RM, membri ai cabinetului de miniștri, consilieri raionali și locuitori ai orașului Criuleni.

Adunarea preoților din Protopopiatul Ialoveni

Întrunirea slujitorilor din raionul Ialoveni a început cu Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie oficiată în parohia Horăști.

Numeroși credincioși au venit la slujba praznică, felicitându-l pe părintele paroh din sat, Prot. Grigore Țurcanu, care și-a serbat aniversarea a 45-a din ziua nașterii. După Liturghie a urmat un Te-Deum de mulțumire, oficiat de către toți preoții prezenți în frunte cu părintele protopop Anatolie Stefanov.

Părintele Anatolie a venit cu un mesaj de felicitare, în care a menționat:

„Avem în raion preoți tineri și energici, dornici de a semăna cuvântul Evangheliei în inima creștinilor. Un viu exemplu de jertfelnicie este și Părintele Grigore Țurcanu, un preot care își duce cu smerenie ascultările încredințate, care nu stă doar cu molitfelnicul în față, dar își răsuflă mânicile și se apucă de lucru. Cu adevărat are mâini de aur, iar de ce se apucă, îi sporește și te minunezi cât de mult îl ajută Dumnezeu.

Astăzi dragul nostru confrate a ajuns la un frumos popas aniversar. Vrem să-i dorim puteri, răbdare și multă râvnă pentru a menține și

spori cele inițiate în cadrul parohiei. Domnul să vă ajute în toate!”

Părintele protopop a dat citire decretului mitropolitan, în care se menționează că, pentru merite deosebite și slujire rodnică întru prosperarea Bisericii, Protoiereul Grigore Țurcanu este decorat cu Medalia „Ștefan cel Mare și Sfânt”. Totodată, din partea Consiliului raional, părintele omagiat a fost distins cu Diplomă de Onoare.

Părintele Grigore a mulțumit tuturor celor prezenți pentru dragostea frățească și pentru înaltele distincții ce i-au fost conferite, dând slavă Bunului Dumnezeu pentru toate binefacerile.

A urmat ședința protopopiatului, în cadrul căreia s-au discutat diverse aspecte ale vieții eclesiale. Slujitorii s-au arătat a fi îngrijorați de intenția de a adopta Legea antidiscriminare, precum și de campania de denigrare a Bisericii prin intermediul unor mijloace mass-media. Au fost discutate unele probleme administrative din circumscripție, fiind discutată activitatea bisericilor în perioada Triodului.

La întrunire au participat și vicepreședinții raionului Ștefan Bivol și Anatolie Melenciu, împreună cu care s-au discutat diverse proiecte comune pentru anul curent.

A fost sfințit Penitenciarul nr. 16 Pruncu

Preoții capelani Corneliu Dobrogeanu, Eugeniu Ionașco, Maxim Melinti, Teodor Spătaru și Nicolae Andrieș au săvârșit un serviciu divin în incinta paraclisului „Sfântul Gheorghe” din cadrul Penitenciarului nr. 16 din capitală.

La slujbă au participat deținuți și reprezentanți ai administrației în frunte cu domnul Serghei Bătrânceanu, locotenent-colonel de justiție, șef al Penitenciarului nr. 16 „Pruncu”.

Mai târziu preoții capelani au sfințit blocul administrativ și edificiile din cadrul penitenciarului destinate tratamentului ambulatoriu al deținuților.

Cu acest prilej, părintele Corneliu Dobrogeanu a venit cu un

cuvânt de felicitare și învățătură, manifestându-și speranța că, prin credință, toți cei aflați în suferință vor găsi întărirea trupească și sufletească, iar relațiile dintre deținuți și administrația penitenciarului vor fi bazate pe respect și înțelegere reciprocă. Părintele a menționat că Biserica Ortodoxă din Moldova, prin intermediul preoților capelani, va oferi și în continuare acea indispensabilă asistență duhovnicească, iar colaborarea cu insitituțiile penitenciare, în general, și cu Penitenciarul nr. 16, în special, va fi una strânsă și roditoare.

La rândul său, domnul Serghei Bătrânceanu a mulțumit slujitorilor pentru grija ce o au pentru deținuți și pentru colaboratorii Penitenciarului și a asigurat preoții de întreg sprijinul său și al subalternilor.

Seminarul Teologic din Chișinău la un deceniu de activitate

Zeci de tineri au pășit pragul capelei studențești “Sf. Trei Ierarhi” din incinta Academiei de Teologie Ortodoxă din Chișinău. Teologii au sărbătorit pe protectorii instituției, participând la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie oficiată de un sobor de preoți, profesori ai școlii.

Părintele prorector, Prot. Mitrofan Vetcislav Cazacu, a dat citire mesajului ÎPS Vladimir, apoi a venit cu un cuvânt de învățătură, povestind din viața ierarhilor prăznuiți.

Anul acesta este unul semnificativ pentru Seminarul Teologic, care activează în cadrul Academiei deja de 10 ani. Cu acest prilej seminariștii au pregătit un amplu program, care a continuat după slujbă. Au fost prezentate cele mai importante etape și evenimente din istoria instituției.

Dna Rodica Slivca, director adjunct al Seminarului, a menționat următoarele: ”Astăzi putem vorbi de o instituție teologică care a dat câte-va promoții, având cadre didactice și teologice corespunzătoare rigorilor educaționale. Nu este o instituție ordinară, ci una care contribuie la formarea slujitorilor Bisericii. Ast-

fel, încercăm să formăm o familie și să desfășurăm instruirea și formarea în duhul dragostei Evanghelice. Cea mai bună predică este exemplul celor care contribuie la formarea duhovnicească a copiilor.

Punem multă nădejde că acești primi ani de formare și cristalizare a instituției de învățământ teologic va duce la creșterea de personalități ale vieții eclesiale, care ar conștientiza că a fi teolog nu este o onoare sau o profesie, ci o chemare spre jertfă în numele dragostei față de aproape.”

Studenții și seminariștii au venit cu alese cuvinte de recunoștință pentru părintele prorector, apreciind eforturile și grija sa părintească pentru ca învățaceii să aibă parte de condițiile corespunzătoare desfășurării procesului de învățământ, chiar și de o masă caldă în amiaza fiecărei zile de studiu.

Mesajul Mitropolitului Vladimir cu prilejul hramului instituțiilor teologice din Chișinău

În fiecare an, pe data de 30 ianuarie/12 februarie, sunt prăznuiți Sf. Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Nazianz și Ioan Gură de Aur.

Sf. Vasile a fost păstor al mirenilor, dar și mare îndrumător al călugărilor. Rânduilele date de el călugărilor, acum 16 veacuri, dăinuiesc și astăzi.

Sf. Grigorie de Nazianz, vorbitor înăscut, poet și mare teolog, și-a câștigat renumele de „Cuvântător de Dumnezeu”, adică de teolog, tălmăcind pe înțelesul oamenilor din timpul lui Taina Sf. Treimi. Prin cuvântările sale din biserica „Învierii” din Constantinopol el a risipit rătăcirea lui Arie din acest oraș.

Sf. Ioan Gura de Aur a folosit amvonul, mai ales, pentru învățarea mirenilor, chemându-i spre întoarcerea la Dumnezeu și la milostenie, de la cei mai smeriți, până la cei mai semeți. A fost socotit ca cel mai iscusit vorbitor, pe care l-a avut Biserica. El ne-a lăsat Tălmăcirea Evangheliei după Matei și a celor 14 Epistole ale Sf. Pavel, care sunt o adevărată evanghelie practică.

Sf. Vasile și Sf. Ioan Hrisostom s-au străduit și cu înfrumusețarea și desăvârșirea Sf. Liturghii. Liturghia Sf. Ioan și Liturghia Sf. Vasile poartă și astăzi numele lor și se săvârșesc în Biserica Ortodoxă.

Această sărbătoare semnifică unitatea creștinilor. După ani de dispute între comunitățile creștine pe tema - cine este mai mare ca teolog dintre cei trei ierarhi - s-a hotărât în urma visului pe care l-a

avut episcopul Ioan al Evhaitelor, în timpul împăratului bizantin Alexios I Comnenul (1081-1118), ca 30 ianuarie/12 februarie să fie ziua de cinstire comună a celor Trei Ierarhi.

Pentru a recunoaște valoarea teologică a Sf. Trei Ierarhi, prin hotărârea luată la Atena, la primul Congres al Profesorilor de Teologie din anul 1936, Sf. Trei Ierarhi au devenit patronii spirituali ai instituțiilor de învățământ teologic ortodox din întreaga lume.

Intellectualitatea a aspirat mulți ani la o instituție de învățământ superior, care să activeze în spațiul dintre Prut și Nistru. Acest vis s-a realizat la 8 noiembrie 1926, când și-a deschis ușile Facultatea de Teologie - prima instituție de învățământ superior din actuala Republică Moldova. Învățământul în Biserica Ortodoxă a fost și este parte componentă a lucrării Bisericii, pentru că el a însemnat, de la începuturi, atât pregătirea propriilor clerici, cât și, mai ales, răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu în lume.

Precedentul acestui eveniment, discuțiile referitoare la oportunitatea facultății și a locului unde urma să funcționeze constituie un capitol de istorie bisericească, națională și culturală în Moldova, cuprinzând numele mai multor personalități marcante ale timpului, și care, în virtutea unor circumstanțe majore, oferite de noua situație social-politică, a fost reluat după anii 90 ai sec. XX. Atunci alte personalități marcante au optat pentru învățământul academic religios și au fondat Facultatea de Teologie

în cadrul Universității de Stat din Moldova, care a contribuit astfel la formarea unui mediu intelectual, deoarece timpurile moderne au încadrat învățământul teologic printre celelalte studii de tip universitar.

Activitatea Facultății de Teologie s-a desfășurat în limba maternă, studenții s-au rugat în același paraclis, iar biblioteca facultății a recuperat multe dintre publicațiile teologice interbelice. A fost o inițiativă de mare înălțare duhovnicească, antrenând o mulțime de tineri, care s-au înscris în prima instituție universitară ortodoxă după declararea independenței Republicii Moldova.

Apreciem jertfa dascălilor Academiei de Teologie Ortodoxă, incomparabilă cu alte activități din societate și-i susținem în munca lor nobilă de formare a generației în creștere. Dumnezeu să înmulțească roadele ostenețelor Domnilor Voastre. Multă răbdare, perseverență și ambiții sănătoase vă doresc, dragi pedagogi, care aveți înalta misiune de a cultiva frumosul, binele și dragostea în sufletele discipolilor dvs., iar tuturor seminariștilor și studenților - urări de succes; să urcați treptele urcușului spiritual spre bucuria părinților, a profesorilor și a noastră a tuturor.

Acordăm binecuvântarea noastră părintească și rugăm pe Bunul Dumnezeu să ajute tinerii ucenici la carte, pentru a ajunge să înțeleagă învățăturile cele bune și să sporească creșterea lor intelectuală și spirituală.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Pagină realizată de Natalia MOȘIN

Are Botezul copiilor temei în Sfânta Scriptură?

► (Urmare din nr. 2 A.C.)

„Am botezat și casa lui Ștefana”

Ca argument pentru practica botezului copiilor, ne putem referi deci la botezarea unor familii întregi de convertiți (Fap. 16, 14-15, 30-34; 1 Cor. 1, 16). În textele neotestamentare sunt mai multe mărturii în acest sens. Astfel, când Sfântul Apostol Pavel face corintenilor referiri legate de misiunea sa, precizează că a „botezat și casa lui Ștefana” (1 Cor. 1, 16), apoi în cazul vânzătoarei de porfiră – Lidia – a fost botezată „ea și casa ei” (Fap. 16, 12-13) – și oare din cine se putea compune casa unei văduve dacă nu din copii – iar în cartea scripturistică Faptele Apostolilor ni se menționează despre temnicerul din Filipi care „s-a botezat el și toți ai casei lui” (Fap. 16, 30-33), apoi despre Corneliu satașul că s-a botezat cu toată casa lui (Fap. 10, 44-48), de unde se înțelege clar că s-au botezat și copiii lor, nu numai părinții. Deci, dacă Apostolii, așa cum se vede din lucrările lor misionare, botezau familii întregi (Fap. 16, 15, 30-39; 18, 8; 1 Cor. 1, 16), precum și pe toți cei ce aparțineau unei familii (Fap. 16, 1), putem lesne conchide că se botezau și copiii ce aparțineau acestor familii. Este greu de admis că aceste „case” n-ar fi avut și copii în alcătuirea lor, mai ales că în Noul Testament, când se vorbește de „casă”, se înțelege adeseori de-a dreptul „familie”.

Sfântul diacon Filip și Sfinții Apostoli Petru și Ioan au botezat o „fară” întreagă, Samaria (Fap. 8, 4-16). În cartea biblică Faptele Apostolilor ni se vorbește despre cele dintâi mulțimi botezate. Aceștia erau cu miile. Cu siguranță că între aceste mulțimi erau și copii.

Comentatorii biblici sunt unanimi în a înțelege prin „casă” atât „familia naturală”, soț și soție, cât și copiii, personalul de serviciu, sclavii, ba chiar și cei legați de ea prin interese ori afaceri. Referirile doar la soț și la soție, nu și la copiii lor, evită apelativul „casă”, indicându-se simplu numele fiecăruia dintre soți.

Despre această „atmosferă baptismală” din familiile primilor creștini menționează și Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Tit (1, 6): „Preotul trebuie să fie fără prihană, bărbat al unei femei, având fii credincioși ...”. Din moment ce Sfântul Pavel cere viitorului preot a avea copii credincioși, se subînțelege că aceștia trebuiau mai întâi botezați, creștinați.

Practica aceasta a botezării pruncilor s-a impus, în primele veacuri, și datorită grijii primilor creștini pentru soarta celor care, murind de mici, nu ajungeau să beneficieze de roadele mântuitoare ale acestei Sfinte Taine.

Pruncii au primit botezul odată cu părinții lor?

Întrucât în Sfânta Scriptură Botezul este condiționat, în mod clar, de credința și pocăința convertiților, este și firesc că această Taină viza, în primul rând, pe adulți (Mc. 16, 16; Fap. 2, 38; 8, 37 etc.), pentru că era strâns legată de propovăduirea Evangheliei și de convertirea lor la Hristos. Dar acest lucru nu exclude posibilitatea de a boteza și pe copii, deși nu se poate spune că îndeplinesc cele două condiții cerute.

Însă, cu siguranță că între miile de neofiți, botezați după predica Sfântului Apostol Petru în Ierusalim (Fap. 2, 1-39, 41), erau și copii mici, care însoțeau pe părinți la praznic, mai ales că nu se precizează vreo excepție, cum, de pildă, cu ocazia săturării minunate a mulțimilor în pustie, se spune anume că cei ce au mâncat erau cinci mii, „afară de femei și copii” (Mt. 14, 21; 15, 38). Se știe că iudeii care veneau la Ierusalim să prăznuiască Paștile sau Rusaliile își aduceau întreaga lor familie, așa cum și Maica Domnului și dreptul Iosif, mergând cu un astfel de prilej în Ierusalim, L-au luat pe pruncul Iisus cu dâșii (cf. Luca, 2, 43). Fiind în templu, cei mici aduceau și ei laudă lui Dumnezeu (Mt. 21, 15-16). E demn de crezut deci că în familiile celor botezați de apostoli să fi existat și prunci care au primit botezul odată cu părinții lor. Incluziunea copiilor printre cei cărora li se administra Sfânta Taină a Botezului s-a făcut pe nesimțite și, în ciuda absenței unor indicații explicite, poate fi pentru moment suficientă constatarea că nici o măsură prohibitivă n-a fost luată spre a-i opri de la așa ceva. În Noul Testament nu există nici un caz când pruncii născuți din părinți creștini și crescuți de aceștia să fi fost botezați la vârsta adolescenței sau ca adulți.

Mărturisirea credinței la Botezul pruncilor

Vârșnicilor li se cerea credință și pocăință. La cei vârșnici se referă Mântuitorul când spu-

ne: „Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui” (Mc. 16, 16), precum și Sfântul Apostol Petru când spune: „Pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos” (Fap. 2, 38). Uneori au fost botezați și ceilalți, fără ca aceștia să fi manifestat, înainte de a se boteza, credință sau pocăință printr-o mărturisire formală: Lidia și toți ai casei (Fap. 16, 14-15); temnicerul din Filipi și casa sa (Fap. 16, 33); și chiar ucenicii din Efes (Fap. 19, 2-6).

Dar problema aceasta, a mărturisirii credinței ca o condiție pentru primirea Botezului, necesită a fi înțeleasă în tot rostul ei. Astfel, dacă vârșnicii intenționau să se apropie de botez, se înțelege că se apropiau după ce au nutrit credințe străine creștinătății și de multe ori potrivnice. Astfel, acestea trebuiau înlăturate înainte de a îmbrățișa credința cea nouă. Însă acestea nu erau valabile și în cazul pruncilor, care nu au subscris vreunei credințe străine creștinismului, și pe care să o înlătore înainte de a veni la botez. Pruncii nu aveau nimic de răscumpărat, de ispășit, neapucând să săvârșescă păcate personale, prin care să se despartă în mod voit de comuniunea cu Dumnezeu, și nu aveau ce regreta. Despre Sfântul Ioan Botezătorul ne spune Evanghelia că „încă din pântecele maicii sale se va umplea de Duh Sfânt” (Lc. 1, 15); deci nu era vorba să aibă credință. În cazul pruncilor, harul Duhului Sfânt nu întârânește opreliștea vreunui păcat personal, astfel că el poate acționa în voie asupra lor.

De vreme ce toți oamenii sunt chemați la Hristos și la mântuirea adusă de El, ar fi un nonsens să admitem la Botez – adică la încorporarea în Hristos – pe cei păcătoși care au credință și să-i îndepărtăm pe cei mai puțin păcătoși, pe prunci. Ei ar putea fi excluși de la Botez într-un singur caz: când ei n-ar fi păcătoși, căci atunci Botezul n-ar avea ce să spele, nefiind întinare.

Deci, la Botez, Dumnezeu îl primește pe om așa cum e, adică păcătos, și îl spală de orice întinare. Textul din 1 Cor. 6, 10-11 sprijină și dă tărie acestei precizări: „Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritori, nici răpitori nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii dintre voi. Dar v-ați spălat, dar v-ați sfințit, dar v-ați îndreptat în numele Domnului Iisus Hristos și în Duhul Dumnezeului nostru”. Iar pasajul scripturistic de la Tit 3, 5 e și mai

categoric: „El ne-a mântuit, nu din faptele cele întru dreptate, săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt”.

Referindu-ne la efectele pozitive ale acestei Sfinte Taine, subliniem faptul că Botezul sfințește pe cel botezat, este un scut față de păcat, îi oferă sprijin și ajutor haric pentru a împlini dumnezeieștile porunci și a trăi o viață sfântă, căci, de la Botez, întreaga Sfântă Treime se sălășluiește în ființa neofitului. Deci Botezul nu are numai un caracter purificator (al păcatului original și al celor personale) și preventiv față de păcat, ci și unul de întărire, de ajutor și de sprijin haric. Este neîndoielnic faptul că, la vârsta când sunt botezați, copiii nu pot crede, dar nici nu-L pot tăgădui și nu-L pot refuza pe Hristos. Se vorbește în dogmatică de o receptivitate pasivă (necontradictorie) a copiilor, adică ei pot primi harul ca unii ce nu-i opun nici o piedică personală. Modul înțelept în care a procedat Biserica botezând pruncii se vede și din aceea că a așezat rânduiala ca ei să aibă nași, adică, afară de părinți, persoane care să fie garanți ai creșterii în credință a pruncilor.

Nașii de botez

Chiar dacă pruncii nu au nevoie de credință și de căință pentru păcatele personale făcute, spre a se deschide harului, este necesar, deci, să se arate prin mărturisire, credința în care va fi crescut micuțul neofit (în limba greacă veche, neofitos înseamnă puiet plantat; nou-plantatul, nou-săditul, nou-convertitul, neofitul; în cazul nostru, nou-săditul în Biserica dreptmăritoare). Așa precum prin credința părinților sau a altora, Hristos a vindecat pe fiii acestora (Mt. 15, 21-28; Mc. 2, 1-12; Lc. 7, 1-15 etc.), a însănoșit pe bolnavi (Mc. 9, 24) și a înviat morți (Lc. 6, 13), credința pruncilor este substituită, în primul rând, de credința părinților care cer botezul fiului sau ficei lor – așa se obișnuia mai ales în primele veacuri – apoi de cea a nașilor, care vor deveni părinți spirituali, și credința preotului și a întregii comunități ce participă la celebrarea Tainei Botezului. Cu alte cuvinte, mărturisirea, de fiecare dată, o va face iarăși întreaga Biserică. Fericitul Augustin întreba pe cei din timpul său: „Ce i-a folosit fiului văduvei credința sa (Lc. 7, 1-15), din moment ce el, mort fiind, nici n-o mai avea? Pentru înviere i-a fost de folos credința mamei sale”.

diac. dr. Liviu PETCU
Sursa: doxologia.ro

Notă: Din motive etice nu voi face public numele adevărat al persoanei intervievate. O voi numi simplu, Maria.

”... Cu fiecare bucată ruptă din mine muream...medicul scotea din minte câte un membru al copilășului meu. Durerea era oribilă, nu am ținut – conștiința mă durea mai mult...”

Maria locuiește într-un sat din raionul Ungheeni. S-a măritat la 18 ani, din dragoste, după cum afirmă ea. Maică-sa a plecat în Rusia cu un alt bărbat pe când ea avea doar cinci ani. Din acel moment, tatăl ei nu s-a mai dezlipit de sticlă.

- De la șase ani am locuit la o soră de-a mamei, apoi, la 17 ani, l-am întâlnit pe viitorul soț. Peste un an ne-am căsătorit. Îl iubeam, așa credeam, însă de unde să știu ce e dragostea? Plus la toate, sora mamei nu mă mai putea întreține. După nuntă m-am mutat la părinții lui. Peste o lună am aflat că sunt însărcinată. La început am crezut că sunt bolnavă. Nu aveam idee ce simptome are o sarcină, nu aveam de unde să știu...

- Cum a reacționat el?

- A spus că încă nu putem crește un copil. Nu avem destui bani, nici casă, nici mașină. M-a trimis la abort. I-am explicat că nu vreau, că mi-e frică.

A spus că vom face altul când va reveni din Moscova. Atunci vom avea bani, vom mai scăpa de datorii. În dimineața următoare eram la ginecolog...

Când am ajuns acasă, îmi era greață de mine, mă uram. Soțul m-a luat în brațe și mi-a spus că mă iubește... Am intrat în baie și am început să plâng în hohote.

De Crăciun, după ce a plecat din nou la Moscova, am înțeles că sunt însărcinată. A re-

El mă ruga să nu-l omor... (Mărturisirile unei tinere care a făcut abort)

acționat ca prima dată. I-am spus că la abort nu mă duc. De atunci n-am mai discutat normal, urla să mă duc la spital. Eu îi închideam mereu telefonul.

Aveam aproape patru luni, am trecut toate investigațiile medicale, sarcina decurgea normal. Era băiețel, deja se mișca în mine. La ecografie părea atât de micuț, ca un ghem. Știam că-l voi numi Matei, ca pe bunelul meu. Am auzit cum îi bătea inimioara, medicul mi-a spus că e un copil perfect sănătos.

Peste câteva săptămâni soțul meu s-a întors acasă. În acea seară era beat. Cum a intrat în curte, a început să țipe. Striga să mă duc dimineața să avortez. Eu am refuzat. Atunci a luat un lemn de lăngă sobă și a început să mă lovească. Eu mi-am acoperit abdomenul, dânsul continua să-mi tragă peste mâini, spate, cap. Mama lui a fost cea care m-a scos din bătaie.

Dimineața, când s-a trezit, a venit la mine și mi-a spus că, dacă nu scap azi de copil, mă alungă din casă, că n-are nevoie acum de ”plozi”. Am început să plâng, să îi spun că vom avea un băiețel, că deja se mișcă în mine, că l-am văzut la ecografie, că i-am auzit bătaile inimii.

Nu m-a ascultat...m-a impus să aleg între el și copil.

Peste câteva ore eram din nou la ginecolog...

- Dar avorturile după 4 luni sunt interzise prin lege!

- Aici el a găsit banii care îi lipseau. A intrat în cabinet, a vorbit cu medicul 5 minute, apoi m-au chemat și pe mine.

Maria a început să plângă, am încercat să o liniștesc, însă timp de câteva minute nu m-am putut apropia de ea.

Când m-am urcat pe scaunul blestemat, mi-am simțit băiatul cum se mișcă, sărmanul încerca să-mi aducă aminte că e viu, că vrea să trăiască....

Doctorul mi-a spus că fătul e prea mare pentru vacuum, așa că e nevoie să-l scoată pe bucățele. Îți închipui?

A început din nou să plângă.

Mi-a dat câteva pastile. Mateiaș a început a se mișca disperat în mine, se zbătea, era în ghearele morții, apoi nu l-am mai simțit. Medicul a început să-l zdrobească în mine. Cu fiecare bucată ruptă – muream; scoatea din mine câte un membru al copilășului meu. Durerea era oribilă, însă nu am ținut, conștiința mă durea mai mult. La sfârșit, împreună cu o asistentă trebuia să verificăm dacă toate membrele au fost chirutate.

Mă uitam la băiețelul meu, la Mateiaș al meu, aruncat pe o tavă metalică.

Maria își îngheța lacrimile în sec.

Uterul meu era gol, la fel ca sufletul. Uite, vezi aici, se lovi de două ori cu pumnul în piept, aici nu mai e nimic, eu sunt un nimeni.

Nici șerpui, nici scorpiile nu-și omoară puii, eu l-am omorât.

Plăngeam împreună cu acei doi ochi albaștri. Nu am puterea, nici dreptul de a-i judeca. Nu pot.

Maria e femeia care a renunțat la tot pentru bărbatul ce-l iubea. Acum locuiește din nou la mătușa ei. Vrea să divorțeze.

El mi-a spus că mă omoară când vine acasă...

Câte femei au fost în situația Mariei? Câte și-au rupt de la inimă pruncii.

Pentru o mobilă mai bună la bucătărie? Pentru o mașină? Pentru o reparație în casă? Cum poți să-ți trimiți femeia cu pruncul tău, mișcând în ea, la moarte? Cum poți să-ți lași copilul schingiuit? Carne din carnea ta, sânge din sângele tău? Cum?

Dacă citești aceste rânduri, și mâine vrei să avortezi, gândește-te că și tu ai fost în locul copilășului tău, iar părinții tăi te-au lăsat să trăiești.

Interviu realizat de Elena Bricu

Poeții tuturor veacurilor au cântat cu mult avânt acea însușire sublimă a inimii omului-Iubirea. Căci, într-adevăr, aceasta unește inimile curate până la sfârșitul vieții. Parcă îmi șoptește cineva la ureche: „Dar nu mai ai despre ce să scrii?” Și aceasta este moartea. N-ascult de nimeni altul decât de șoapta cugetului meu. Încerc doar să aștern rânduri pe hârtie, să înșir niște cuvinte, că tocmai acum, într-o zi de iarnă, la biserica „Sf. Dumitru” din orașul Orhei, au început să plângă clopotele după un mort... e fratele meu cel mai mare... și plâng toate... și cele mari, și cele mici. Cu toate că orășenii au atâtea biserici și s-au deprins cu glasul clopotelor și acestea nu-i mai impresionează, totuși clopotele plâng...

Enoriașii bisericii, oamenii de cultură, profesorii, doctorii și poporul simplu, care, timp de 37 de ani, au ascultat clopotele chemării la slujbă, au venit în taină să spună:

- Moarte haină! Tu ești ca o furtună, care descoperi case, dezrădăcinezi copacii, omori oameni și animale, culci la pă-

Imnul morții

mânt semănăturile, iar micile straturi cu flori le prefaci în morminte sărace, fără cruci...

Moarte neadormită! Pe unde nu călătorești tu? Pe unde treci tu, s-aude glas de jale.

Moarte călătoare! Pe unde numai nu calcă piciorul tău? Prin spitale, unde suferă și gem mii de bolnavi, din mers te arunci în trenuri și, după dezastru, tu răzi la vederea sângelui și a trupurilor stricate.

Moarte spăimântătoare! Pe cel ce-ți pronunță numele îl cuprind fiorii. Totuși omul vrea să-și amintească de tine și să-ți vadă mai dinainte chipul. Omul e curios și are grijă, de aceea zugravii și pictorii te-au înfățișat în picturi de biserici-înăuntru și ‘nafară, pe epitafe, prapuri, cruci și icoane. O tidvă de mort rânjind pe două oase încrucișate ca semnul înmulțirii sau un schelet de mort cu coasa în mână, umblând printre oameni sau trecând călare pe un cal. În Apocalipsa Sf. Ioan Evanghelistul citim: „Și am văzut, și iată un cal galben și celui ce ședea pe el îi era numele moartea și Iadul urma cu ea. Și s-a dat lor putere ca să omoare peste a patra parte a pământului” (Cap. 6, 8).

În povești, când vine vorba despre tine, bătrânii oftează și clatină din cap, iar

copiii se înfioară. Amintindu-și de tine, omul își mai cântărește vorbele, mai făptuiește binele și, în culmea celor mai mari bucurii, se stăpânește.

Moarte nebiruită! Ai cutezat să te atingi fără sfială și să înfășuri în zăbravnicul tău și pe fratele meu... Dar cu credință vreau să-ți spun: căci te-ai atins și de trupul Mântuitorului meu și ce a ieșit? Ai uitat că El poate birui legea firii? „Că unde vrea Dumnezeu se biruiesc hotarele firii”. „Și mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților, ce adormiseră, s-au sculat” (Mt. 27, 51-52).

O, Moarte fără frică! Știu prea bine că mâine îmi vei pecetlui și mie mormântul întunecos și înfricoșat ca iadul chinurilor veșnice... Dar cu ochiul credinței voi privi mereu spre răsărituri, așteptând ivirea zorilor de pe urmă: Învierea viitoare și a doua venire a Domnului Hristos, răstignit pe Golgota, străjerul biblic al suferinței divine.

O! Ceas sfânt și scump al învierii de apoi, câți mai cred în tine astăzi? Și m-am convins că mulți cred, mulți au dragoste creștină. Se spune că:

Există cărți care schimbă vieți.

Există filme care schimbă vieți.

Există întâlniri care schimbă vieți.

Dar mai mult și mai cu folos schimbă Evanghelia lui Hristos și slujitorii Lui.

Sfânta Liturghie și slujba înmormântării fratelui meu, protoiereul Anatolie Jelihovschi (căci mai devreme sau mai târziu trebuia să aibă loc) m-a impresionat foarte mult. M-a impresionat sânguința, cântările și rugăciunile aduse de Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, împreună cu soborul de preoți sânguincioși din blagocinia Orheiului, blagocinul fiind Arhimandritul Siluan (Șalaru).

Sf. Ioan Gură de Aur spune: „Nimic nu este așa de plăcut lui Dumnezeu ca mulțumirea”. Mulțumesc din tot sufletul pentru rugăciunile aduse înaintea lui Dumnezeu și bunătatea lor. Sincere mulțumiri aduc doamnei preotese Tatiana pentru susținerea și grija în toate, a fratelui meu, preotul Anatolie, și la toate rudele din Orhei.

Știința cea mai înaltă este să fii înțelept, iar înțelepciunea cea mai înaltă este să fii bun.

Din rândurile Sfintei Scripturi răsare credința noastră în Învierea morților și în a doua venire a Domnului Iisus Hristos. Însuși El ne spune: „Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui” (Mt. 16, 27).

*Cu stimă și respect,
Protoiereul Valerian JELIHOVSCHI,
paroh al Bisericii „Nașterea Maicii Domnului”
din s. Sadaclia, r. Basarabeasca*

Părintele Vasile Caproșu trecut la cele veșnice

*Consiliului bisericesc al parohiei
„Sf. Ioan Teologul”, s. Peresecina, r. Orhei.
Îndureratei familii Caproșu*

După ce a fost intonată cântarea „Ușile pocăinței...” de la Utrenia ce ne aduce aminte de apropierea Postului Mare, Protoiereul Mitrofor Vasile Caproșu, cleric al Bisericii „Sf. Ioan Teologul”, a adormit întru Domnul.

Parcă a așteptat această clipă de despărțire de „toată grija cea lumească” pentru a pleca în liniște spre desfătarea cerească.

O viață în slujba Domnului, plină de devotament și de dragoste creștinească. Ajuns la o vârstă venerabilă și împăcat cu cei din jur, și-a luat rămas bun pentru a-i aștepta în veșnicie.

Recent Părintele Vasile a fost decorat cu dreptul de a purta înalta distincție preoțească - Mitra, ca o adevărată cunună drept răsplată pentru viața jertfelnică în slujba Domnului.

Astfel, îndemnăm slujitorii și enoriașii parohiei „Sf. Ioan Teologul” să-l înscrie în dipticele bisericii și atâta timp cât va arde candela pe Sfânta Masă, să nu înceteze rugăciunile pentru unul dintre cei care și-a dus crucea cu smerenie și viața în duhul Adevărului.

Vom înălța și noi rugăciuni pentru acest slujitor și dea Domnul să aibă parte de veșnică odihnă cu cei drepti!

Cu tristețe în suflet,

+ Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove

A trecut la Domnul părintele Anatolie Jelihovschi

*Consiliului bisericesc al parohiei
„Sf. M. Mc. Dumitru” din or. Orhei
Îndureratei familii Jelihovschi*

Perioada pregătitoare Postului Mare, în care am intrat odată cu Duminica Vameșului și a Fariseului, vine cu clipe de tristețe pentru slujitorii și enoriașii parohiei „Sf. M. Mc. Dumitru” din orașul Orhei.

Un vrednic slujitor al sfântului lăcaș a trecut la cele veșnice.

Rostind cuvintele de intrare înaintea Sfintei Liturghii, închinându-se în fața Prestolului, sărutând

Evanghelia, s-a retras liniștit și a adormit.

A așteptat ziua Domnului și a vrut să participe cu toții la Liturghie și așa s-a întâmplat, atâta doar că toți s-au rugat pentru nou-adormitul păstor.

O fire cumpătată, plină de evlavie și răbdare, rugător pentru cei care îi băteau la ușa sufletului, astfel a fost cunoscut și apreciat de cei din jur. Un slujitor care a trecut prin grele încercări, ducându-și misiunea sacerdotală în vreme de restriște.

În aceste zile, cu smerenie și cu pocăință ne îndreptăm spre sărbătoarea Învierii Domnului. Credem că așa a rânduit Cel de Sus ca cei ce l-au cunoscut pe acest preot destoinic al lui Hristos, în special, slujitorii și enoriașii Bisericii „Sf. M. Mc. Dumitru”, dar și numeroșii creștini din urbe să se roage pentru a învia și el cu dreptii.

Venim cu sincere condoleanțe către copiii săi trupești și duhovnicești, îndemnându-i să fie cu rugăciunea pe buze, pentru că de aceasta are nevoie fiecare creștin care pornește călătoria spre viața veșnică.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Cu arhierești binecuvântări,

+ Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove

Preotul Hrisanf Guzun a decedat în urma unui accident rutier

Un tragic accident rutier a curmat viața tânărului preot Hrisanf Guzun. Această veste ne-a cutremurat și ne-a întristat profund. Mai ales că părintele Hrisanf făcea parte din categoria acelor slujitori tineri și energici care se implică activ în viața bisericească și care sunt gata oricând să vină cu un sfat bun și cu o îndrumare către credincioși.

Înțelegem momentele grele prin care trece acum familia îndurerată, însă rugăciunea pentru odihna sufletului părintelui Hrisanf va alunga tristețea și va lumina fețele tuturor celor care l-au cunoscut și l-au iubit, întru nădejdea vieții veșnice.

Îndemnăm enoriașii bisericii din s. Telița, r. Anenii Noi, și pe confracții slujitori să se roage pentru nou-adormitul rob al lui Dumnezeu, preotul Hrisanf, ca pentru unul care a răspândit în jur lumină și căldură.

Cu arhierești binecuvântări,

+ Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove

Condoleanțe Arhimandritului Filaret (Cuzmin)

A fost petrecută pe ultimul drum Eugenia Cuzmin, mama Arhim. Filaret, starețul Mănăstirii Căpriană. Slujba prohodului a fost oficiată la biserica din satul natal Do-nici, de către un sobor de preoți în frunte cu Arhim. Siluan (Șalaru), blagocin de Orhei și stareț al Mănăstirii Curchi.

După slujbă s-a dat citire mesajului de condoleanțe al ÎPS Mitropolit Vladimir, în care se menționează:

“Preacuvioase Părinte Filaret,

Vestea morții mamei Eugenia ne-a îndurerat și ne-a marcat profund.

A fost știută drept o femeie smerită și destoinică, de o credință profundă. A fost o mamă deosebită și o fiică vrednică a Bisericii lui Hristos, fiind exemplu viu de trăire a Învățăturii Evangheliei. Astfel, suntem convinși că amintirea sa luminoasă va dăinui în inimile și sufletele tuturor celor care au cunoscut-o și au prețuit-o.

În aceste momente grele pentru dumneavoastră, dragă părinte, ne rugăm pentru odihna sufletului celei care v-a fost cea mai dragă și mai apropiată ființă, cea care v-a vegheat pruncia și v-a fost întotdeauna aproape cu un sfat și cu o vorbă de întărire. Dumnezeu să o odihnească în pace.”

+ Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove

“Mobilizarea Bisericii Ortodoxe din Moldova în prevenirea și combaterea Tuberculozei”

Asociația Obștească “Centrul Regional pentru Politici Comunitare” anunță relansarea competiției deschise pentru Centrele Sociale atașate Bisericii Ortodoxe, care doresc să se implice și să contribuie la controlul Tuberculozei în Moldova.

Competiția este lansată în cadrul proiectului “Mobilizarea Bisericii Ortodoxe din Moldova în prevenirea și combaterea Tuberculozei”, finanțat de Fundația Soros-Moldova din resursele Fondului Global pentru combaterea HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei.

Annual, din cauza tuberculozei, decedează aproximativ două milioane de oameni în lume. Morbiditatea generală privind tuberculoza și nivelul mortalității în Republica Moldova este de aproape

trei ori mai mare decât media în țările din Europa. Potrivit statisticilor, în 2010, în țara noastră au fost înregistrați 82 de bolnavi de tuberculoză la 100 de mii de populație, pe când nivelul admisibil este de doar 4 bolnavi la 100 de mii. Incidența globală prin tuberculoză în 2011 înregistrează o rată de 113,3 la 100 de mii de populație. Cazuri noi notificate în 2011 constituie 3802 cazuri sau 93 la 100 de mii de populație.

În cadrul competiției vor fi susținute activitățile care:

- 1) vor asigura suport divers pacienților cu TB pentru a spori aderența la tratamentul antituberculos.
- 2) vor promova o atitudine nediscriminatorie față de persoanele cu tuberculoză și față de membrii familiilor acestora în societate.

ză și față de membrii familiilor acestora în societate.

Solicitarea va include următoarele compartimente:

1. Date generale despre solicitant;
2. Descrierea problemei;
3. Scop și obiective;
4. Activitățile pentru implementare (inclusiv planul calendaristic);
5. Rezultatele/impact (inclusiv indicatorii calitativi și cantitativi);
6. Durabilitatea;
7. Bugetul detaliat cu specificarea contribuției solicitantului de finanțare.

Nu sunt eligibile costurile pentru:

1. Procurarea echipamentului (aparatură foto, calculator, imprimantă, proiector, fierbător, etc);

2. Procurarea pachetelor alimentare, tichete sociale pentru bolnavii de tuberculoză;
3. Acordarea premiilor bănești;
4. Onorariul formatorilor;
5. Realizarea seminarelor și trainingurilor;
6. Elaborarea materialelor informaționale;

Toate procurările în cadrul proiectului se vor face cu scutire de TVA, ținând cont de scutirea de TVA a surselor financiare alocate în condițiile grantului.

Perioada de implementare a proiectelor: anul 2012.

Criteriile de selecție: originalitatea ideii proiectului, numărul persoanelor beneficiare, cost-eficiența proiectului, impactul proiectului.

Data limită de depunere a cererilor de finanțare : 1 aprilie 2012

Proiectele pentru concurs pot fi prezentate la adresa electronică: crpc_md@yahoo.com

Tuberculoza la copii

La ce vârstă copiii pot fi infectați cu tuberculoză?

Cei mai sensibili față de tuberculoză sunt copiii până la vârsta de 3 ani, în special în primul an de viață. La această vârstă capacitatea de auto-protecție a organismului este slab dezvoltată, astfel la contaminarea cu micobacteria tuberculozei boala se dezvoltă rapid, deseori provocând decesul.

A doua perioadă când copilul poate fi expus infecției este la vârsta de 10-11 și 14-15 ani, faptul fiind cauzat de creșterea rapidă și schimbările hormonale din organismul copilului (perioada prepubertană și pubertană) care scad rezistența sistemului imun.

Factorii ce contribuie la apariția tuberculozei la copii:

- Contactul în cadrul familiei cu bolnavii de tuberculoză pulmonară contagioasă;
- Alte infecții (pneumonie, infecții virale etc.);
- Reducerea sezonieră a rezistenței organismului la infecții (primăvară, toamnă);
- Alimentarea incorectă a copilului (surplus de glucide, neajuns de proteine).

Cum se manifestă tuberculoza la copii?

Dat fiind specificul organismului tuberculoza la copii se manifestă diferit comparativ cu adulții.

Deseori, copiii nu prezintă manifestări locale ale tuberculozei, ci doar simptome generale ale bolii: oboseală, lipsa poftei de mâncare, scăderea creșterii ponderale, febră periodică până la 37,1-37,5°, mărirea ganglionilor limfatici.

Deseori copiii nu au plângeri cu privire la starea lor generală.

Părinții ar trebui să se alerteze atunci când:

- copiii mici nu mai cresc ponderal sau slăbesc, devin indolenți, capricioși;

- copiii de vârstă școlară oboresc frecvent, devin somnoroși în rezultatul efortului fizic, se plâng de dureri de cap și nu reușesc să se concentreze la lecții, devin irascibili;

- copiii de diferite vârste sunt deseori afectați de maladii acute ale căilor respiratorii, după acestea se restabilesc greu continuând să aibă febră. La manifestarea simptomelor menționate trebuie solicitată de urgență asistența medicului de familie. În caz contrar, infecția se va răspândi, iar tuberculoza va afecta alte organe. Medicul de familie va examina copilul și, în caz de necesitate, va dispune trimiterea copilului la fizio-pneumolog.

Cum este tratată tuberculoza la copii și cât durează procesul de tratament?

Procesul de tratament la copii, ca și la adulți, constă din două faze: faza intensivă și faza de continuare (sau consolidare).

Faza intensivă a procesului de tratament se efectuează prin internarea în spital și poate dura 2-3 luni. În dependență de forma maladii, în faza intensivă bolnavului îi sunt prescrise 4-5 preparate antituberculoase, dozate conform

unui grafic stabilit de medicul specialist. Durata fazei intensive depinde în mare măsură de strictețea respectării de către bolnav a prescrierilor medicului.

După 2-3 săptămâni de la inițierea tratamentului bolnavul începe să se simte considerabil mai bine. Aceasta, însă, nu înseamnă că tratamentul a fost finisat.

Faza de continuare (sau consolidare) poate dura 4-5 luni. În această fază bolnavului îi pot fi prescrise 2-3 preparate antituberculoase în dependență de schema de tratament alcătuită de fizio-pneumolog.

Spre deosebire de adulți, la care tratamentul în faza de continuare (consolidare) are loc în condiții de ambulator, copiilor li se recomandă ca tratamentul să fie urmat cu internarea în spital.

Tratamentul complet al tuberculozei poate dura 6-8 luni cu condiția respectării stricte a regimului de tratament prescris de medic.

Cum să evităm infectarea copilului cu tuberculoză?

Copiii se îmbolnăvesc, în special, ca urmare a contactelor cu adulții bolnavi de tuberculoză.

Acordați o mare atenție stării sănătății dvs și a persoanelor din anturajul dvs. Orice persoană care tușește poate fi bolnavă de tuberculoză. De aceea, dacă ruda Dvs, colegul sau cunoscutul care are contact cu copilul Dvs. tușește timp îndelungat, insistați ca acesta să se adreseze la medic și limitați-i contactele cu copilul. Interesați-vă de starea sănătății a persoanelor care vor trăi temporar în familia Dvs.

Atrageți atenție la persoanele din mijloacele de transport sau în locurile publice, dacă în timpul tusei și strănutului își acoperă gura și nasul cu batista, întoarceți-vă sau distanțați-vă de această persoană, îndepărtați copilul.

Tuberculoza rezistentă a depășit de 10 ori rata normală

Conform ultimului raport făcut public de Organizația Mondială a Sănătății (OMS), în Republica Moldova și Federația Rusă se atestă cel mai înalt nivel din lume de tuberculoză rezistentă la medicamente, informează publicația americană The Washington Post. Totodată, în raport se menționează că lipsesc date din mai multe țări din Africa și India, unde nivelul tuberculozei rezistente la medicamente ar putea fi mai mare.

Totuși, cifrele ce se referă la Republica Moldova sunt alarmante. Experții constată că, în unele regiuni ale Federației Ruse, din numărul total de pacienți noi bolnavi de tuberculoză, la 29% s-a identificat forma maladii rezistente la medicamente. În Republica Moldova, 65% din pacienții tratați anterior, în prezent sunt bolnavi de acest tip de tuberculoză. Asta în timp ce, în mod normal, rata nu ar trebui să depășească 5%.

Printre țările cu proporția mai mare de 50% se numără Belarus (60,2%), Lituania (51,5%) și Tadjikistan (Dușanbe și regiunea Rudaki, 61,6%).

Tratamentul standard al tuberculozei prevede combinarea a patru-cinci medicamente diferite pentru a preveni apariția rezistenței la tratament. Formele grave ale bolii sunt cele rezistente la mai multe medicamente din schema obligatorie și se numesc generic tuberculoză multi-drog rezistentă (MDR-TB), adică boala este cauzată de bacili rezistenți la cel puțin două medicamente anti-TBC, de obicei, la izoniazidă și la rifampicină. Specialiștii spun că în aceste situații se ajunge din cauza administrării greșite a medicamentelor.

Sursa: unimedia.md

Repere metodologice în predarea Religiei în școală

Liceul Teoretic Costești i-a găzduit cu multă dragoste pe cei 22 de profesori de Religie din școlile raionalului.

Seminarul raional teoretico-practic „Repere metodologice în predarea Religiei în școală” a fost organizat de Direcția de Învățământ Ialoveni, în persoana dnei Maria Nartea, șef al cabinetului metodic, în colaborare cu Prot. Ioan Grigoriță, metodist în cadrul protopopiatului. Monitorizarea activităților a revenit dnei Natalia Petrea, director al Liceului, și dnei Ana Groza, director adjunct pentru instruire și activitate didactică.

Trebuie să menționăm că oamenii din

Costești sunt de o rară înțelepciune. Astfel, de comun acord cu direcția liceului, părinții au insistat ca Religia să fie predată atât în clasele primare, cât și în clasele gimnaziale. Ei, pedagogii și părinții, au înțeles că nu avem viitor, dacă nu vom crește o generație care să ducă o luptă în Duhul Adevărului, o luptă pentru adevăr, dreptate și demnitate; o generație care, prin puterea harului, va putea aduce la viață o societate care a uitat că există aceste noțiuni. Avem nevoie cu toții de un tratament riguros care ne-ar ajuta să ieșim la lumină, avem nevoie de un leac care ne-ar trezi la realitate pentru a căuta o cale de însănătoșire. Acest leac este apa cea vie pe care elevii o sorb cu nesaț la orele de Religie, ținute cu atâta abnegație de tânărul lor profesor, Diaconul Ioan Scutaru.

În cadrul seminarului, Diac. I. Scutaru a ținut o lecție publică în clasa a VI-a „A”, cu tema „Pilda semănătorului - primire și împlinire a cuvântului lui Dumnezeu”, și a moderat o „masă rotundă” cu genericul „Căsătoria de probă – o concepție deviantă despre familie” pentru liceenii claselor XI-XII.

Menționăm că elevii au dat dovadă de cunoștințe ample, au activat în grup, și-au expus părerea privind subiectele puse în discuție.

Activitățile au fost apreciate cu calificativul „foarte bine”. Preschimbarea noastră launtrică este posibilă doar dacă vom merge spre profunzimile credinței, și nu ne vom limita la nivelul abecedarului creștin ortodox. Doar astfel vom găsi și putere, și sens, și viață, vom putea să ieșim la lumina existenței noastre. De atâtea ori, în istoria poporului nostru, puterea harului ne-a ridicat, ne-a dat darul rugăciunii, al pocăinței și

al smereniei. Actualmente avem o mare nevoie de oameni de cuvânt, de oameni care se sacrifică, angajați în a face fapta cea bună. Dar pentru a învăța aceste lucruri mărețe, copiii noștri au nevoie de modelele vieții autentice. Și noi avem acest model - Domnul nostru Iisus Hristos, Care ne poate da apa cea vie, iar cel care va bea din ea, nu va mai înseta în veac.

Aducem mulțumiri tuturor celor care, în cadrul acestui seminar, s-au străduit să ne împărtășească din bucuria launtrică. Aprecieri mult excoziția de carte creștină, inaugurată cu susținerea bibliotecii liceului, a cabinetului metodic și cu efortul tuturor cadrelor didactice, care sunt prezente la orele demonstrative de Religie, manifestând interes sincer, dragoste și deschidere pentru aceste lecții binevenite.

Angela LEVINȚA,

șef al cabinetului metodic, Mitropolia Moldovei

Valentine`s Day - o sărbătoare ortodoxă?

Odată cu libertatea obținută în 1989, societatea noastră a început să importe și multe sărbători. Și dacă la început acest fenomen era mai lent, acum această manifestare ia amploare pe an ce trece. Una din aceste sărbători este și Valentine`s Day, adică ziua sfântului Valentin, celebrată la 14 februarie, zi în care cuplurile își fac declarații de dragoste și își fac cadouri.

Deși mai sunt voci care susțin că Valentine`s Day sau Ziua Îndrăgostiților nu este o zi specifică țării noastre, ea totuși a fost adoptată și pe meleagurile noastre și prinde rădăcini tot mai adânci. Tinerii sunt încântați că există și o zi a lor, a îndrăgostiților, un prilej de a sărbători împreună cu persoana iubită.

S-ar părea că Valentine`s Day, fiind pusă sub patronatul Sfântului Valentin, este o sărbătoare creștină și, prin urmare, o putem accepta și celebra. Calendarul creștin-ortodox ne arată că sunt trei sfinți ce au purtat numele Valentin și o Sfântă Muceniță Valentina.

În viața nici unui dintre Sfinții Mucenici cu numele Valentin din calendarul ortodox nu se regăsesc câtuși de puțin elemente ale legendelor puse pe seama acestora. Deși în Sinaxarul catolic la ziua de 13 februarie este comemorat un Sfânt Valentin, totuși Valentine`s

Day nu are nimic în comun cu sfântul căruia îi este atribuită. Aceasta este o „sărbătoare” lumească, cu practici și obiceiuri de origine păgână.

Ce atitudine trebuie să adoptăm față de aceste „importuri” din lumea occidentală pe care unii tineri le acceptă fără să discearnă dacă sunt sau nu folositoare ori, dimpotrivă, sunt păgubitoare sufletului?

Ce ne învață Biserica?

În fiecare an, în luna februarie, în întreaga lume, sunt oferite în dar, în numele iubirii, lumânări, flori, bomboane și diferite alte cadouri. Peste tot își fac apariția cadouri sub formă de inimioare, la televizor se difuzează filme de dragoste, la radio ai parte de zile de iubire, în cluburile de noapte se organizează programe distractive pentru tinerii îndrăgostiți, au loc căsătorii de o zi, dezvoltându-se, astfel, o întreagă industrie de speculare pe sentimentele de iubire.

În cartea sa „Între Freud și Hristos”, Iero-

monahul Savatie (Baștovoi) face o radiografie a Valentine`s Day. Iată un scurt pasaj din acest volum: „Sărbătorile tradiționale sunt zâmbetul unui popor. E destul să nimeresti la una din ele ca să afli, fără cuvinte, o istorie de secole, uneori de milenii. La noi, la români, una din aceste sărbători a devenit „Saint Valentines”.

Această sărbătoare, fără îndoială, are în ea o putere uluitoare. Deși românii au aflat de existența ei de puțină vreme, iar mulți încă mai învață să-i pronunțe denumirea corect, totuși ea a devenit foarte populară, stârnind mai multă vervă și pregătiri decât sărbătorile tradiționale, cum sunt Crăciunul și Paștile. Potrivit unor date oferite de către „The Greeting Card Association”, aproximativ un miliard de felicitări sunt trimise anual în întreaga lume în preajma Sf. Valentin, poziționând această sărbătoare pe locul doi după sărbătoarea Crăciunului.

Oare avem nevoie de o zi specială ca să ne arătăm sentimentele față de o persoană dragă nouă? Oare nu-i putem daui o floare sau în orice zi nu-i putem face un cadou? Doar o iubim permanent, dacă este vorba de o dragoste curată. Dumnezeu ne-a creat dintr-un sentiment puternic, numit iubire. Iubirea sinceră, castă și puternică, ce unește sufletele curate a doi tineri, nu are nevoie nici de o zi specială, nici de bilețele și nici de cadouri pentru a fi declarată. Această iubire se simte și se trăiește. Doar iubirea desfrânată - deci pasageră și ne-sinceră - are nevoie de astfel de artificii pentru

a supraviețui.

Sfinții Părinți sunt împotriva iubirii amestecate cu păcatul desfrânării. Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Este un fel de a te uita la o femeie, așa cum se uită cei cu inimă curată. De aceea Hristos n-a oprit uitatul, ci uitatul cu poftă”. Ori, „Ce altceva este Ziua Sf. Valentin decât un îndemn la desfrâu?”, spunea Părintele Arsenie Boca.

Iisus Hristos ne spune: „Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt care este în voi, pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț! Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (I Corinteni 6, 18-20).

În final, consider că îndemnul Ieromonahului Savatie (Baștovoi) e unul de mare poază. Acesta ne înduplecă, astfel: „Nu trebuie să primim șoaptele demonice ale desfrâului dacă avem măcar o mică simpatie pentru acest Sfânt Valentin, iar dacă ne place mai mult să rămânem în desfrâu, atunci să-l urâm pe acest Sfânt Valentin, să-l urâm cu adevărat, după cum și el a urât desfrânarea noastră. Desfrâul a început să fie acoperit și justificat cu numele lui Valentin, mucenicul creștin, iar aceasta-i cu adevărat un lucru demonic.”

Magdalena BORTĂ

Sursa: www.tineretulortodox.md